

Fehér foltok a fizikában

Dienes-Nagy Erika

A fizika legújabb fejezetei címmel szervezett konferenciát a Stratégiakutató Intézet november 15-én. Az egész napos, a Magyar Kultúra Alapítvány székházában megtartott rendezvényen magyar és külföldi fizikusok, mérnökök vetettek fényt a fizika eddig nem, vagy nem eléggé értett, olykor rejtélyes területeire.

A hagyományteremtő szándékú találkozó apropóját 2005, a fizika éve adta. Az SKI elméleti fizikai, metaelméleti, valamint humán és mesterséges intelligencia kutatócsoportja által szervezett konferencia elsődleges célja a közös gondolkodásra hívás volt.

A hat előadást Dr. Koncz Gábor, a Magyar Kultúra Alapítvány elnökének megnyitója előzte meg. A Deák teremben összegyűlt mintegy ötven érdeklődő az optikai fizika, a kvantum idődinamika és a tudatfizika témaköreit kísérhette figyelemmel.

Dr. Héjjas István, mérnök-kutató az egykor ellentmondásmentesnek hitt, egységesnek látszó klasszikus fizikai világképtől jutott el napjaink fizikájáig, s felvetette, hogy a különféle modern elméletek között megoldhatatlannak látszó logikai ellentmondások feszülnek. Említést tett az EPR (Einstein-Podolsky-Rosen) paradoxonról - mely szerint egy szétszakadt kvantumrészecske két fele később is kapcsolatban marad egymással -, s arról is, hogy Wolf szerint a kvantummechanikai szinten az idő néha visszafelé folyik.

- A napjaink iparának alapját szolgáltató klasszikus fizika a XIX. század végén kristályosodott ki, s azóta nem változott, míg a mérés technika az elmúlt 100 évben fejlődött ki igazán. Az új és pontosabb mérések eredményeit azonban a fizikusok nem fogadják el, holott ezek jelentős életszínvonalbeli javulást eredményezhetnének – hangsúlyozta Dr. Egely György. A fizika fehér foltjai között említette a gravomágnesesség, a mágnesáram jelenségét, illetve az energia megmaradás elvének sérülését is.

Interneten eljuttatott előadásában a világszerte ismert, amerikai kvantumfizikus John S. Hagelin, PhD a tudatfizika újszerű mezejére vezette át a gondolatmenetet, s arról szólt: az összes tudomány egy, a világegyetem alapjánál honoló egyesített mezőből ered. Párhuzamot vonva a természet felépítése és az emberi tudat között, rámutatott, hogy ez az egyesített mező bárki által, avagy szubjektíven is megtapasztalható az úgynevezett tiszta tudat állapotában, mely meditációval érhető el.

Dienes István, mérnök-kutató (SKI) csatlakozva Hagelinhez elmondta: a tudat fizikájának leírása valójában az emberi elme logikai szerkezetének feltérképezését, dinamikus kialakulásának, megőrzésének, és változásainak modellezését jelenti. Felvetette: a világot az elmével értelmezzük, az agy ennek eszköze, a világ megértéséhez tehát elengedhetetlen az emberi tudat vizsgálata. Végkövetkeztetése szerint: a valóság nem más, mint az öntudat kvantum-holografikus folyamata által kifeszített holomátrix.

Visegrádi Ildikó jövőkutató a kvantum idődinamika témakörében a nagy egyesítő elméletekről szólt, melyeket már az ókor embere is megpróbált megalkotni. Ábel András PhD, mérnök Sydney-ből érkezett, s „Porból lettünk, porrá leszünk” című előadásában az emberiség keletkezésére és várható jövőjére világított rá.

A megnyitón azt is megtudtuk, az MTA képviselője engedélyéhez kívánta kötni a „Fizika éve, 2005 keretében” kifejezés használatát. A szervezők megkeresésére az UNESCO azonban közölte: örömmel veszik, ha vannak olyanok, akik e kifejezés égisze alatt konferenciát szerveznek.